ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 10ης Ιουνίου 2011 *

Στην υπόθεση C-155/11 PPU,

με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο αυθημερόν, στο πλαίσιο της δίκης

Bibi Mohammad Imran

κατά

Minister van Buitenlandse Zaken

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet (εισηγητή), M. Ilešič, M. Safjan και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi
γραμματέας: A. Calot Escobar

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ L 251, σ. 12).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της εκδικάσεως διαφοράς μεταξύ της B. Mohammad Imran και του Minister van Buitenlandse Zaken (Υπουργού Εξωτερικών) με αντικείμενο την άρνηση του τελευταίου να χορηγήσει στην B. Mohammad Imran άδεια προσωρινής διαμονής στο ολλανδικό έδαφος.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

3 Στις 19 Ιουνίου 2009 η B. Mohammad Imran υπέβαλε στην Πρεσβεία των Κάτω Χωρών στο Νέο Δελχί (Ινδία) αίτηση για χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής προκειμένου να ζήσει μαζί με τον σύζυγό της, A. Safi, στις Κάτω Χώρες.

4 Με απόφαση της 20ής Ιουλίου 2009, ο Minister van Buitenlandse Zaken απέρριψε την εν λόγω αίτηση.

5 Με έγγραφο της 10ης Αυγούστου 2009 η Β. Mohammad Imran υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της ως άνω αποφάσεως.

6 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, τα οκτώ τέκνα της Β. Mohammad Imran, εκ των οποίων επτά είναι ανήλικα, κατοικούν νόμιμα στις Κάτω Χώρες από τις 5 Αυγούστου 2009. Ο A. Safi και τα τέκνα του έχουν την αφγανική ιθαγένεια. Ο A. Safi ουδέποτε είχε άδεια προσωρινής διαμονής δυνάμει του άρθρου 29, initio, στοιχεία a, b ή c, του ολλανδικού νόμου του 2000 περί αλλοδαπών (Vreemdelingenwet 2000).

7 Με απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2010, ο Minister van Buitenlandse Zaken απέρριψε ως αβάσιμη τη διοικητική ένσταση της Β. Mohammad Imran με την αιτιολογία ότι δεν κατέδειξε εάν υποβλήθηκε με επιτυχία στην επιβαλλόμενη από την ολλανδική νομοθεσία βασική εξέταση κοινωνικοπολιτικής εντάξεως. Κατά τον Minister van Buitenlandse Zaken, η Β. Mohammad Imran δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο από το οποίο να προκύπτουν αμφιβολίες ως προς την ακρίβεια ή την πληρότητα της ιατρικής εκθέσεως της 21ης Απριλίου 2009, την οποία συνέταξε ιατρός της εμπιστοσύνης της διπλωματικής αποστολής στο Νέο Δελχί και από την οποία ουδόλως προκύπτει ότι αυτή μπορούσε να απαλλαγεί από την ως άνω εξέταση για ιατρικούς λόγους.

8 Στις 15 Μαρτίου 2010 η Β. Mohammad Imran άσκησε ένδικο βοήθημα κατά της ως άνω αποφάσεως ενώπιον του Rechtbank 's-Gravenhage.

9 Το Rechtbank 's-Gravenhage διερωτάται εάν η υποχρέωση την οποία επιβάλλει η ολλανδική νομοθεσία στα μέλη οικογένειας πολίτη τρίτου κράτους που επιθυμούν να ασκήσουν το δικαίωμα οικογενειακής επανενώσεως για υποβολή στην αλλοδαπή σε εξέταση αφορώσα την κοινωνικοπολιτική τους ένταξη πριν από την επανένωση

με την οικογένειά τους στις Κάτω Χώρες απορρέει από υπερβολικά συσταλτική ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86.

10 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rechtbank 's-Gravenhage αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας [2003/86] σε κράτος μέλος τη δυνατότητα να αρνηθεί την είσοδο και διαμονή σε μέλος της οικογένειας, υπό την έννοια του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας, πολίτη τρίτου κράτους ο οποίος κατοικεί νόμιμα στο εν λόγω κράτος μέλος, αποκλειστικά για τον λόγο ότι το μέλος αυτό της οικογένειας δεν υποβλήθηκε με επιτυχία στην αλλοδαπή στην προβλεπόμενη από τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους εξέταση κοινωνικοπολιτικής εντάξεως;

2) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι το ως άνω μέλος της οικογένειας είναι μητέρα οκτώ παιδιών, εκ των οποίων επτά ανήλικα, τα οποία κατοικούν νόμιμα σε αυτό το κράτος μέλος;

3) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το εάν η εκπαίδευση στη γλώσσα αυτού του κράτους μέλους είναι δυνατή για το μέλος της οικογένειας στο κράτος διαμονής;

4) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το εάν το μέλος της οικογένειας, λαμβανομένων υπόψη του μορφωτικού του επιπέδου και της προσωπικής του καταστάσεως, ιδίως δε του ιατρικού του φακέλου, είναι σε θέση να πετύχει, σε σύντομο χρονικό διάστημα, στην εξέταση αυτή;

5) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι δεν διενεργήθηκε έλεγχος με γνώμονα τα άρθρα 5, παράγραφος 5, και 17 της οδηγίας [2003/86], το άρθρο 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την αρχή της αναλογικότητας;

6) Έχει σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι οι πολίτες ορισμένων άλλων τρίτων κρατών απαλλάσσονται από την υποχρέωση να υποβληθούν με επιτυχία στην αλλοδαπή στην εξέταση κοινωνικοπολιτικής εντάξεως αποκλειστικά λόγω της ιθαγένειάς τους;»

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

11 Με έγγραφο της 11ης Απριλίου 2011, το οποίο περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν, το Rechtbank 's-Gravenhage ζήτησε να εξεταστεί η υπό κρίση αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογή της επείγουσας διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 104β του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

12 Με απόφαση της 14ης Απριλίου 2011, το πρώτο τμήμα έκανε δεκτό το ως άνω αίτημα.

13 Με έγγραφο της 19ης Μαΐου 2011, το οποίο περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν, ο Minister van Buitenlandse Zaken πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι, κατόπιν επανεξετάσεως, έκανε δεκτή, με απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, την από 10 Αυγούστου 2009 διοικητική ένσταση της Β. Mohammad Imran και ότι, ως εκ τούτου, η απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2010, κατά της οποίας ασκήθηκε το ένδικο βοήθημα, κατέστη άκυρη.

14 Με έγγραφο της 30ής Μαΐου 2011, το οποίο περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυθημερόν, το αιτούν δικαστήριο πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι η Πρεσβεία των Κάτω Χωρών στο Ισλαμαμπάντ (Πακιστάν) χορήγησε κατά την ως άνω

ημερομηνία στην B. Mohammad Imran άδεια προσωρινής διαμονής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τα προδικαστικά ερωτήματα δεν έχουν πλέον επείγοντα χαρακτήρα και ζήτησε από το Δικαστήριο να μη συνεχίσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 104β του Κανονισμού Διαδικασίας. Εκτιμά επίσης ότι δεν είναι επί του παρόντος σκόπιμο να ανακαλέσει την αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, καθόσον η B. Mohammad Imran δεν έχει ακόμη παραιτηθεί από το ένδικο βοήθημα που άσκησε κατά της αποφάσεως της 15ης Φεβρουαρίου 2010 και προτίθεται να ασκήσει ενώπιόν του αγωγή αποζημιώσεως.

Επί της αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως

15 Κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ αποτελεί μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, με το οποίο το Δικαστήριο παρέχει στα εθνικά δικαστήρια τα ερμηνευτικά εκείνα στοιχεία του δικαίου της Ένωσης που τους είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς επί της οποίας καλούνται να αποφανθούν (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις 12ης Μαρτίου 1998, C-314/96, Djabali, Συλλογή 1998, σ. I-1149, σκέψη 17· της 20ής Ιανουαρίου 2005, C-225/02, García Blanco, Συλλογή 2006, σ. I-523, σκέψη 26, και διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 2010, C-336/08, Reinke, σκέψη 13).

16 Στην υπό κρίση υπόθεση, η Ολλανδική Κυβέρνηση επισήμανε στο Δικαστήριο ότι η απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2010, κατά της οποίας ασκήθηκε το ένδικο βοήθημα στην κύρια δίκη, κατέστη άκυρη, δεδομένου ότι, κατόπιν επανεξετάσεως, η από 10 Αυγούστου 2009 διοικητική ένσταση της B. Mohammad Imran έγινε δεκτή με απόφαση της 12ης Μαΐου 2011.

17 Το αιτούν δικαστήριο επιβεβαίωσε κατ' ουσίαν αυτό το στοιχείο με το από 30 Μαΐου 2011 έγγραφό του.

18 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εφόσον η υποβληθείσα από την Β. Mohammad Imran αίτηση για χορήγηση άδειας προσωρινής διαμονής έγινε δεκτή, η κύρια δίκη κατέστη άνευ αντικειμένου.

19 Ασφαλώς, με το ως άνω από 30 Μαΐου 2011 έγγραφο, το αιτούν δικαστήριο ενέμεινε στην αίτηση για έκδοση προδικαστικής αποφάσεως καθόσον η Β. Mohammad Imran προτίθεται να ασκήσει ενώπιόν του αγωγή αποζημιώσεως.

20 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, η άσκηση της ως άνω αγωγής απλώς πιθανολογείται και είναι υποθετική.

21 Πάντως, κατά πάγια νομολογία, ο δικαιολογητικός λόγος της αιτήσεως για έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δεν έγκειται στη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης επί γενικών ή υποθετικών ζητημάτων, αλλά στην αυτονόητη ανάγκη αποτελεσματικής επιλύσεως μιας ένδικης διαφοράς (βλ., μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσα απόφαση García Blanco, σκέψη 28, και διάταξη της 24ης Μαρτίου 2009, C-525/06, Nationale Loterij, Συλλογή 2009, σ. I-2197, σκέψη 10).

22 Για τους ανωτέρω λόγους, παρέλκει η έκδοση της αιτηθείσας προδικαστικής αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

23 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Παρέλκει η έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως που ζήτησε το Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2011.

(υπογραφές)